

**A
NE
K
DO
TY**

1

POLITICI

Anekdoty 1

Politici

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Kolektiv

Anekdoty 1: Politici – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

ANEKDOTY 1

POLiTiCi

CPress
Brno, 2018

Anekdoty 1

Politici

Ilustrace: Marek Rubec

Obálka: Jaroslav Faigl

Editorka: Gabriela Juriga

Odpovědná redaktorka: Petra Kryštofová

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN tištěné verze 978-80-264-2153-5

ISBN e-knihy 978-80-264-2252-5 (1. zveřejnění, 2018)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství CPress v Brně roku 2018
ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem
Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 34 444.

© Albatros Media a. s., 2018. Všechna práva
vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí
být kopírována a rozmnožována za účelem
rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem
bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

ALBATROS MEDIA

*Baví se dva: „To je zajímavé,
ale politické anekdoty se
nějak vytratily. To v dobách
nejtemnějších, když
bylo nejhůře...“
„No, asi se dnes lidem daří
moc dobře...“
„Jéje, tak přece jen
nějaký vtip!“*

O POLITICÍCH OBECNĚ

Kocourkovská smetánka debatovala ve sklípku u dobrého vínka. Lékař se ozval jako první: „Pramáti Eva byla učiněna z Adamova žebra. To byl jasný chirurgický výkon, a proto je naše povolání nejstarší!“ „Mýlíte se, sousede,“ nedal se architekt. „Dříve, než se tato operace uskutečnila, bylo třeba vytvořit pořádek místo původního chaosu. To byla práce pro architekta, a proto je naše povolání starší než vaše!“ Pan starosta se zastal politiků: „Pánové, ale uvědomte si jednu věc – ten chaos musel někdo napřed způsobit...“

Přijde školní třída na exkurzi do parlamentu a Pepíček se v němém úžasu ptá:

„Tady je to hodně veliké, vidíte, kolik lidí tady asi pracuje?“

„Asi tak půlka,“ odvěti mu vrátný.

Přijde za otcem sedmiletý syn a ptá se, co je to politika.

„Jak bych ti to vysvětlil,“ přemýšlí otec.

„Podívej se, to je jako u nás doma: Já jsem kapitalismus. Já vydělávám peníze a nosím je domů. Maminka, to je vláda. Ta mi peníze vezme, něco si nechá a zbytek přerozdělí podle svého uvážení. Naše služebná, to je dělnická třída. Ta pracuje a my ji za to platíme. Dědeček, to jsou odbory, ten dává pozor, aby dělnická třída nebyla vykořisťovaná. A ty sám jsi lid. Pro tebe všichni tohle všechno děláme. A tvůj malý roční bratříček, tak to je naše společná budoucnost. Rozumíš tomu?“

Chlapec se dlouze zamyslí a pak řekne: „Zatím ještě nevím, budu o tom přemýšlet“.

V noci se chlapec probudí zápachem, protože jeho malý bratříček se pokakal. Zamíří do pokoje rodičů, kde ale spí jenom maminka a nejde probudit.

Chlapec jde tedy do pokoje služebné a tam spatří tatínka, jak si se služkou náramně užívá. Ani jeden z milenců si chlapcovy malé postavy nevšimne.

Chlapec se smutně otočí a za rohem uvidí dědečka, jak se zájmem oknem pozoruje tatínka souložícího se služebnou. Ani dědeček si ho nevšimne. Chlapec se rozpláče a utíká zpátky do své postýlky.

Ráno se ho tatínek z legrace ptá: „Tak už víš, co je to ta politika?“

A chlapec smutně odpoví: „Už to vím, ale je to trochu jinak, než jsi říkal včera.“

„A jak, prosím tě?“ ptá se otec se zájmem.

„No, kapitalismus zneužívá dělnickou třídu a odbory tomu nečinně přihlížejí, zatímco vláda tvrdě spí. Lid je všemi ignorován a naše společná budoucnost leží ve sračkách.“

Hlasatel v televizních novinách:

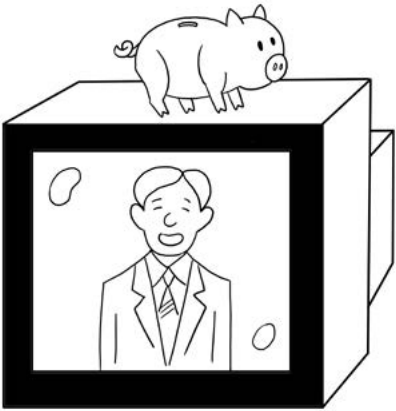
„Vážení diváci, mám pro vás dvě zprávy: jednu dobrou a jednu špatnou. Ta špatná je, že dva poslanci parlamentu onemocněli nemocí šílených krav. Ta dobrá je, že bude muset být utráceno celé stádo!“

Kaje se u zpovědnice muž: „Odpusť mi, pane, můj velký hřích. Vychoval jsem syna politika...“

Fronta před úřadem je předlouhá.

„Jak to tady dlouho trvá?“ táže se nový příchozí ženy s dítětem v náručí.

„Ani se neptejte, když jsem přišla, byla jsem v šestém měsíci!“

Vznik nových politických stran připomíná vývoj tasemnice. Také se jedná pouze o nové články stejného parazita.

Učitel se ptá dětí, jaké zaměstnání má jejich tatínek. Pekař, řidič, programátor, lékař, automechanik... odpovídají děti. „A tvůj, Honzíku?“ ptá se učitel chlapečka, který dosud mlčel. „Můj tatínek... tancuje nahý v gayklubu,“ tvrdí žák.

Učitel znejistí, ale říká: „Ano, i taková zaměstnání existují...“

O přestávce mu to ale nedá a vezme si Honzíka stranou. „Je to pravda, co jsi říkal?“

„Není,“ přizná se kluk.

„A co tvůj táta tedy doopravdy dělá?“

„Já jsem se styděl říct, že je politik!“

Rom kandiduje do parlamentu a překvapivě dostane nejvíc hlasů. Na následné tiskové konferenci vyjádří i on své překvapení: „To jsem ani nevěděl, že mám tolik příbuzných!“

Jednoho dne se stalo, že přišel zahradník k holiči, aby se dal ostříhat. Když měl účes hotový, zeptal se, kolik dluží. Holič odpověděl: „Tento týden sloužím

spoluobčanům, tudíž si nemohu brát žádné peníze.“

Zahradník překvapeně poděkoval a opustil holičství. Když holič příští ráno otevřel svůj krámk, našel tam 12 růží a přiloženou kartičku s poděkováním. Druhý den přišel pekař, aby se dal také ostříhat. S placením se opakovalo to samé.

„Celý týden sloužím spoluobčanům, tudíž nemohu dostat zapláceno,“ vysvětlil holič. Pekař byl rád a odešel. Příští ráno, když holič otevřel, našel na prahu holičství pytlík s 12 koblížky upečenými do zlatova a s děkovnou kartičkou.

Ještě ten samý den přišel k holiči poslanec. Nechal se ostříhat, a když chtěl platit, holič mu povídá: „Tento týden sloužím spoluobčanům, tudíž nemohu vaše peníze přijmout.“

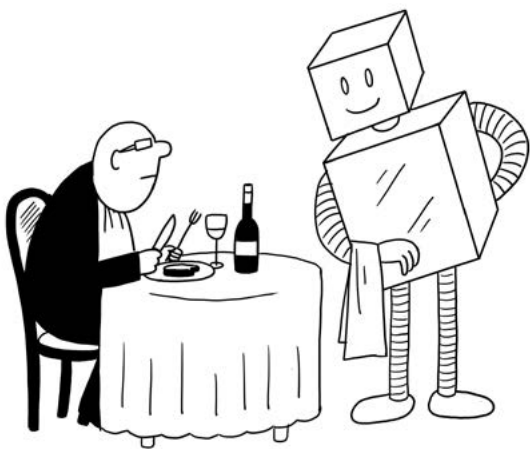
Poslanec byl mile překvapen. Poděkoval a odcházel velice radostný. Příští ráno, když chtěl holič otevřít, stála před vchodem fronta dvanácti poslanců, kteří se přišli zdarma ostříhat.

Annonce: „Koupím nemovitost od jakéhokoli poslance, a to za cenu uvedenou v jeho majetkovém přiznání.“

Jistý politik si jde do banky vybrat šek, ale zapomněl si doma všechny doklady. Paní na pokladně mu samozřejmě odmítá obnos vydat.

„Vždyť mě přece znáte z médií!“ argumentuje politik. „Pane, včera tu byl známý gymnasta a přesvědčil nás až tehdy, když udělal několik přemetů za sebou. Pak jsme mu teprve vyhověli.“ „Ale já nevím, čím bych vás mohl přesvědčit. Napadají mě jen samé nesmysly, hlouposti nebo zbytečnosti...“ „Stačí, jste to vy. Dejte sem ten šek...“

Přijde chlap do baru, kde obsluhuje robot. Ten mu natočí perfektní pivo a zeptá se ho, jaké je jeho IQ. Chlap odpoví, že 150, a robot si s ním začne povídat o kvantové fyzice, mikroekonomii a globálním oteplování. Chlap je z toho jak u vytržení, jde se domů převléknout, aby robota zmátl, a znovu se vrátí do baru. Opět dostane perfektně natočené pivo a robot se ho zeptá, jaké je jeho IQ. „100,“ odpoví chlap a robot s ním začne debatovat o fotbale a o ženských. Chlapovi z toho jde hlava kolem, skočí se znovu převléknout, vrátí se do baru a znovu dostane perfektní pivo a i tentokrát se ho robot zeptá, jaké je jeho IQ. „50,“ řekne

chlap co nejprostěji. Nato se k němu robot nakloní a zeptá se: „Tak co, zase budeme volit komunisty?“

Bohatý muž si chce nechat transplantovat mozek a ptá se doktora, jaký mozek by mu mohli nabídnout a kolik by to stálo. Doktor povídá: „Máme na skladě mozek vynikajícího vědce, opravdového odborníka, a ten by stál tak asi milion korun.“

Boháč: „Moc levný, nemáte něco ještě lepšího?“

Doktor: „Pak tu máme mozek několikanásobného šachového velmistra, nikdo ho nikdy neporazil, ale ten by stál pět milionů.“

„To je lepší, ale přece jen, nebylo by ještě něco exkluzivnějšího?“

„Máme tu mozek českého politika a ten stojí deset milionů.“

„Proboha, proč mozek politika stojí tolik?“

„Protože je nepoužívaný!“

Po ulici jdou tři muži. Jeden je darmošlap, druhý darmožrout a třetí se taky živí politikou.

Přijede chlápek před poslaneckou sněmovnu a zaparkuje přímo před vchodem. Vyběhne za ním vrátný a povídá: „Pane, tady mi nemůžete stát, tady jezdí poslanci, ministři, premiér...“ Chlápek briskně odpoví: „To mi nevadí, já to mám proti krádeži pojištěné.“